

Ciril Remic (1923-2013)

Ciril Remic je bil rojen v Nazarjah (Zgornja Savinjska dolina), kar za njegovo kasnejše poklicno opredeljevanje ni bilo tako zelo pomembno kot dejstvo, da se je rodil v povsem gozdarskem rodbinskem okolju. Vsi rodbinski člani so bili prej ali pozneje povezani z gozdovi pa tudi s splavatjenjem, z lesno trgovino; bil je stric znanim gozdarjem v dolini - Urankom, z Lojzetom Žumrom, ki je bil eden od »ideologov« povezovalja gozdarstva z lesarstvom in pobudnikom razdelitve Slovenije na gozdnogospodarska območja, sta bila svaka. To so bile tiste okoliščine, ki so zares vplivale na mlado osemnajstletno osebnost, da se je tik pred 2. svetovno vojno vpisal na Trgovsko akademijo v Mariboru (1939), po končani vojni, ko se je vrnil iz partizanov, pa na Fakulteto za agronomijo in gozdarstvo v Ljubljani (1952). Študij gozdarstva je zaključil z diplomom o problematiki uvajanja »enoročnih« motornih žag pri delu v gozdovih (1958), kar je bila za tisti čas v gozdarstvu prvovrstna pionirska tema. Izbral si jo je lahko, ker je med študijem in po njem prakticiral na tovrstnih delih v (Zahodni) Nemčiji in na Švedskem.

Prva njegova krajša služba je bila na taksaciji na Gozdnem gospodarstvu Ljubljana in se je nadaljevala na istem gozdnem gospodarstvu, ko je bil pomočnik referenta za izkoriščanja gozdov. Že leta 1960, ko je odšel na Zbornico za kmetijstvo in gozdarstvo Ljudske republike Slovenije pa se je začelo obdobje njegove kariere profesionalnosti na sistemski strokovni ravni, v kateri je nenehno sproščal izrazite strokovne in intelektualne osebnostne zmožnosti.

Leta 1965 se je iz Zbornice gozdarstvo izločilo kot Splošno združenje gozdarstva Slovenije, (ki je kasneje večkrat menjalo svoje ime), kar je pomenilo zadnjo fazo izgradnje gozdarstva v Sloveniji kot samostojnega gospodarskega sistema, tudi z elementi državotvornosti. Na Združenju, kakor smo na kratko imenovali to organizacijo, ki je združevala (povezovala) vso gozdarsko operativno, sta se v kratkem času skupaj znašla njegova protagonista Tugomir Cajnko kot sekretar (vodja) in Ciril Remic kot svetovalec za tehnologijo pri-

dobivanja lesa in Cajnkov namestnik. Kmalu sta postala nepogrešljiva igralca v slovenski gozdarski stroki. Cajnko kot vrhunski gozdnogospodarski politik in strokovni diplomat in Remic kot pripravljalec strokovnih gradiv in podatkov. Oboje je bilo potrebno, da bi Združenju zaupala tako stroka kot politika (v ožjem smislu). Remic je bil Cajnku v neizmerno oporo in obrnjena, kar se je še posebej izrazilo ob Cajnkovi upokojitvi, ko je vsa gozdarska operativa Remica brez prigovora sprejela za svojega »vodjo«. Verjetno ni bil ravno srečen, ko je v osemdesetih letih »tozdiranje« tudi v gozdarstvu načelo nekatere filozofske temelje stroke predvsem postulat solidarnosti, ki jo je začela razjedati ekonomska sebičnost. Vztrajno si je prizadeval, da bi Združenje prek svojih strokovnih odborov in upravnega odbora stroki ohranilo svetovljanski obraz oziroma vrednote, ki jih ustvarja sodobno sožitje človeka in gozda v slovenskem geografskem prostoru.

XVIII. kongres IUFGO leta 1986 v Ljubljani je bil popolna afirmacija takšnega gozdarstva. Kongres je bil v celoti v rokah Združenja (Remica).

Mesečni široko organizirani sistem zbiranja strokovnih podatkov o varstvu gozdov, gojenju in pridobivanju lesa (monitoring), ki je segal

In memoriam

vse do ravni gozdnih obratov oziroma uprav, je dovoljeval hitre ocene in odločitve. Ko je katastrofalna požled v Brkinih prizadela Slovenijo kot nacionalno skupnost, je Združenje mobiliziralo vso slovensko gozdarstvo, da je fizično (z delavci in stroji) ter finančno saniralo to zapostavljeno področje. V celoti je bil slovenski kras v tem obdobju deležen največje skupne strokovne skrbi. Cajnko in Remic sta veliko prispevala, da sta strokovno izobraževanje in raziskovanje v gozdarstvu lahko opravljala večino svojih aplikativnih nalog, kar je pomenilo učinkovito homogenizacijo stroke. Na Združenju so nastajali poenoteni tehnološki postopki - na primer za pridobivanje lesa ali gradnjo gozdnih komunikacij. Remic je sestavil številne pravilnike za varno delo, za delo z žičnicami, za izveleko lesa s traktorji in druge. Nekatere tudi za druge republike tedanje Jugoslavije, za kar je dobival tudi jugoslovanska priznanja. Bil je producent in urednik do sedaj še nepoenovljive bibliofilske monografije o sloven-

skih gozdovih- Gozdovi na Slovenskem (1975). Vedno pa se je najraje poistoveti z gozdarsko solidarnostno akcijo v Brkinih, za kar je tudi dobil javno priznanje.

Svojih zaslug nikoli ni izpostavljajal. Družčina je morala biti dovolj intimna, da je govoril tudi o teh stvareh. Veljal je za modrega moža. Ker je vsako svoje mnenje tudi argumentiral, ni veliko besedičil. Poznavajoč njegove številne tudi neprijetne življenjske izkušnje, smo sodobniki iskreno cenili njegov tovariški način delovanja in pristrčnost, ki jo je vedno razdaljal v pravem trenutku.

Upokojil se je leta 1990 kot sekretar Poslovnega združenja gozdnogospodarskih organizacij Slovenije

Autobiografska pripoved je zapisana v monografiji: Kmecl, M.: Sto en gozdar v sto letih, založba Torion d.o.o., Ljubljana, 2012.

Marko KMECL

Gozdarski vestnik, LETNIK 71•LETO 2013•ŠTEVILKA 1
Gozdarski vestnik, VOLUME 71•YEAR 2013•NUMBER 1
Gozdarski vestnik je na Ministrstvu za kulturo vpisan
v Razvid medijev pod zap. št. 610.
Glavni urednik/Editor in chief
mag. Franc Perko

Uredniški odbor/Editorial board
Jure Beguš, prof. dr. Andrej Bončina, doc. dr. Robert Brus, Dušan Gradišar,
Jošt Jakša, dr. Klemen Jerina, doc. dr. Aleš Kadunc, doc. dr. Darij Krajčič,
prof. dr. Ladislav Paule, mag. Mitja Piškur, prof. dr. Stanislav Sever,
dr. Primož Simončič, prof. dr. Heinrich Spieker,
Rafael Vončina, Baldomir Svetličič, mag. Živan Veselič
Dokumentacijska obdelava/Indexing and classification
mag. Maja Božič

Uredništvo in uprava/Editors address
ZGD Slovenije, Večna pot 2, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Tel.: +386 01 2007866
E-mail: franc.v.perko@amis.net, zveza.gozd@gmail.com
Domača stran: <http://www.dendro.bf.uni-lj.si/gozdv.html>
TRR NLB d.d. 02053-0018822261

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana
Letno izide 10 števil/10 issues per year

Posamezna številka 7,70 EUR. Letna naročnina:
fizične osebe 33,38 EUR, za dijake in študente
20,86 EUR, pravne osebe 91,80 EUR.

Izdajo številke podprlo/Supported by
Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS
in Ministrstvo za kmetijstvo, in okolje.

Gozdarski vestnik je eferiran v mednarodnih bibliografskih zbirkah/Abstract from the
journal are comprised in the international bibliographic databases:
CAB Abstract, TREECD, AGRIS, AGRICOLA.

Mnenja avtorjev objavljenih prispevkov nujno ne izražajo stališč založnika niti
uredniškega odbora/Opinions expressed by authors do not necessarily reflect the policy
of the publisher nor the editorial board

Tisk: Euroraster d.o.o. Ljubljana

Foto: F. Perko